

योएलको पुस्तक र लाओडिसियाको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डली - संख्या चौधौँ

Jeff Pippenger

2025-12-20

संख्या चौधरी

“परमेश्वरका अद्भुत कार्यहरू” को इतिहास “कति समयसम्म” भन्ने भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रश्नद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ। ती दुई तथा अन्य धेरै प्रतीकहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यस अवधिमा साँचो तथा अन्य धेरै झूटा उत्तरवर्षा सन्देशहरूबारे विवाद हुन्छ। वास्तविक उत्तरवर्षा सन्देश केवल एउटै मात्र छ। पवित्र इतिहासको कथारेखामा, जहाँ परमेश्वरले आफ्ना अद्भुत कार्यहरू गर्नुहुन्छ, यो योएलको पुस्तकको सन्दर्भभित्र राखिएको छ, जहाँ “नयाँ दाखमद्य” एउटा वर्गबाट रोकिएको छ भने अर्को वर्गमाथि खन्याइँदैछ।

योएलको पुस्तकमा ध्यान दिनुपर्ने केही विरोधाभासहरू छन्। “दृष्टान्त” भन्ने शब्दको मूल अर्थ “छेउमा राख्नु” हो, र यसले स्वभावतः दुई वर्गहरूको विरोधाभासलाई समेट्छ। हामीले यसअघि योएलको पुस्तकका केही ‘विरोधाभासहरू’ छोएका छौं, र यो औल्याएका छौं कि यरूशलेममा शासन गर्ने मतवालाहरूले धारण गरेको घमण्डको मुकुट, महिमाको मुकुट धारण गर्नेहरूसँग विरोधमा राखिएको छ। आनन्दको प्रतीक लज्जित हुनुको विपरीत मात्र होइन, त्यसको समकक्ष पनि हो भन्ने कुरा हामीले अहिलेसम्म साझा गरेका छैनौं; तर त्यो त्यस्तै हो, र हामी त्यसलाई देखाउने अभिप्राय राख्छौं। अल्फा र ओमेगाको विषय पनि योएलको पुस्तकमा अवस्थित छ, र पहिलोले अन्तिमलाई दृष्टान्तित गर्ने त्यो सिद्धान्त प्रेरितहरूको कामको पुस्तकमा पत्रसका दुई उपदेशद्वारा पनि पुष्टि गरिएको छ।

प्रेरितहरूको काम अध्याय २ पेन्तेकोस्तको दिन बिहान ९ बजे (तेस्रो घण्टा) घटित हुन्छ, र अध्याय ३ नवौँ घण्टा (बेलुका ३ बजे), अर्थात् साँझको बलिदानको समय हो। प्रेरितहरूको काम २ मा पत्रसले घोषणा गरेको सन्देश कुनै निजी निवासको माथिल्लो कोठामा दिइएको छ, तर अध्याय ३ मा उनको प्रवचन मन्दिरमा दिइएको छ। दुवै सभामा पश्चात्तापको आह्वानद्वारा यी एकअर्कासँग बाँधिएका छन्। एउटै सन्देश, दुई भौगोलिक स्थान—आँगन र मन्दिरबीच विभाजित पेन्तेकोस्तीय सन्देशभित्रको दोहोरोपनको प्रतीकलाई प्रतिनिधित्व गर्ने। प्रकाश ११ मा यूहन्नालाई मन्दिर नाम्न भनिएको छ, तर आँगनचाहिँ छोडिदिनू, किनकि त्यो अन्यजातिहरूलाई दिइएको थियो।

मलाई एउटा लट्टीजस्तै सरकण्डा दिइयो; अनि स्वर्गदूत उभिएर भने, “उठ, र परमेश्वरको मन्दिर, वेदी, र त्यहाँ आराधना गर्नेहरूलाई नाप। तर मन्दिरबाहिरको प्राङ्गणलाई छोडिदेऊ, र त्यसलाई ननाप; किनकि त्यो अन्यजातिहरूलाई दिइएको छ; अनि तिनीहरूले पवित्र नगरलाई बयालीस महिनासम्म कुल्चनेछन्।” प्रकाश 11:1, 2

यसरी, दुई प्रवचनहरूको पुनरुक्ति र ती दुई प्रवचनहरूको स्थानको विभाजनले योएलको पुस्तकमा पछिल्लो वर्षाका लागि दुई श्रोता-समूहहरू पहिचान गर्दछ। एउटा श्रोता-समूह मन्दिरबाहिरका अन्यजातिहरू हुन्, र अर्को मन्दिरभित्रका यहूदीहरू हुन्। जीवितहरूको न्यायमा परमेश्वरको घरानाको न्याय पहिले हुन्छ, र 9/11 देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म मन्दिरको न्याय गरिन्छ, अनि आइतबारको व्यवस्थादेखि मानव अनुग्रह-अवधिको समाप्तिसम्म अन्यजातिहरूको न्याय गरिन्छ। त्यो न्याय पत्रसले योएलको पुस्तकमा प्रस्तुत गरिएको भनी पहिचान गरेको पछिल्लो वर्षाको अवधिमा हुन्छ। प्रेरितहरूको कामको दोस्रो र तेस्रो अध्यायहरूमा देखाइएको विभाजनमा आँगन (अन्यजातिहरू) र मन्दिर (परमेश्वरको मण्डली) ले जे प्रतिनिधित्व गरे, त्यही भेद योएलमा पूर्ववर्षा र पछिल्लो वर्षाको पनि हो। पूर्ववर्षा 9/11 मा आयो र परमेश्वरको मन्दिरको न्याय भइरहेका बेला खन्याइन्छ। जब त्यो प्रक्रिया

समाप्त हुन्छ, तब आँगनमा रहेका अन्यजातिहरूमाथि पछिल्लो वर्षा खन्याइन्छ।

यसकारण, हे सियोनका सन्तानहरू हो, आनन्दित होओ, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमा हर्षित होओ; किनकि उहाँले तिमीहरूलाई उचित मात्रामा अगिल्लो वर्षा दिनुभएको छ, र उहाँले तिमीहरूका निम्ति वर्षा—अगिल्लो वर्षा र पछिल्लो वर्षा—पहिलो महिनामा झारिदिनुहुनेछ। योएल 2:23।

अहिले मेरो अभिप्राय आनन्द र लज्जित हुनुबीचको भविष्यवाणीगत भिन्नतालाई पहिचान गर्नु होइन, तर उक्त पदले परमेश्वरका जनहरूलाई पछिल्लो वर्षाको सन्देशका कारण “आनन्दित होऊ” भनी सूचित गर्दछ। पछिल्लो वर्षाको सन्देशले परमेश्वरका जनहरूमा भविष्यवाणीगत आनन्द उत्पन्न गर्दछ। यसो भनिरहँदा, पहिलाको वा प्रारम्भिक वर्षापछि आउने पछिल्लो वर्षाको विषय ठोकरको ढुङ्गाको एउटा दृष्टान्त हो, जसलाई एकातिर पन्छाइयो र आश्चर्यका साथ हेरियो। कुनाको ढुङ्गाको प्रतीक, जो अन्ततः शिखर-ढुङ्गा बन्छ, त्यही कुरा परमेश्वर र उहाँका जनहरू दुवैका दृष्टिमा अद्भुत छ।

अद्भुत ढुङ्गाले भविष्यवाणीको अल्फा र ओमेगालाई प्रतिनिधित्व गर्छ। भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रयोगको दृष्टिले अल्फा र ओमेगाको सिद्धान्त उहाँकै वचनमा बारम्बार अल्फा र ओमेगाद्वारा चिन्हित गरिएको छ, र उहाँ नै वचन हुनुहुन्छ। यस कारण, यस सिद्धान्तबारे जे प्रकट गरिएको छ, त्यो हामी र हाम्रा सन्तानहरूका निम्ति सधैंभरि प्रकट गरिएको छ। सन् 1863 बाइबल भविष्यवाणीको शिरोढुङ्गा हो, र यो सन् 1844 देखि सन् 1863 सम्मको तेस्रो स्वर्गदूतको अवधिको पनि शिरोढुङ्गा हो। सन् 1844 जगको ढुङ्गा थियो, सन् 1863 त्यस भविष्यसूचक अवधिको शिरोढुङ्गा थियो। सन् 1844 देखि सन् 1863 सम्म एक स्थापित भविष्यसूचक अवधि हो, ठीक त्यसरी नै स्थापित जस्तै सन् 538 देखि सन् 1798 सम्म हो। मानिसजातिले परमेश्वरले स्थापित गर्नुभएको कुनै कुरा नजानेकै कारणले त्यो कुरा अनस्थापित हुँदैन!

हामीले अधिल्लो लेखलाई निम्नलिखित अंशद्वारा समाप्त गरेका थियौं।

“मलाई देखाइयो कि परमेश्वरका जनतासित उनको सम्बन्ध, केही पक्षहरूमा, इस्राएलप्रति मोशाको सम्बन्धजस्तै थियो। प्रतिकूल परिस्थितिहरूमा मोशाको विरुद्ध गनगनाउनेहरू थिए, र उनका विरुद्ध पनि गनगनाउनेहरू भएका छन्।” Testimonies, volume 3, 85.

१८६३ मा, जेम्स ह्वाइटले “केही अर्थमा” “इस्राएलका लागि मोशा” को प्रतिनिधित्व गरे।

१८४४ देखि १८६३ सम्मको अवधिलाई लाल समुद्रको उद्धारदेखि पहिलो कादेशसम्मको अवधिमा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको थियो। पहिलो कादेश अल्फा हो र दोस्रो कादेश ओमेगा हो—यसरी कादेशतर्फ लैजाने दुईवटा चालीस-वर्षीय अवधिहरू प्रदान गरिएका छन्, र ती दुवै विद्रोहमा अन्त्य भए।

अगमवाणीको आत्माले लाल समुद्र पारगमनलाई 1844 को महान् निराशासँग मिलाउँछ। बाइबलले लाल समुद्र पारगमनलाई कूससँग मिलाउँछ, र सिस्टर ह्वाइटले पुष्टि गर्नुहुन्छ कि कूसमा चेलाहरूको निराशाले 1844 को महान् निराशाको प्रकार प्रस्तुत गरिरहेको थियो। प्रतिज्ञाको देशमा सिधै प्रवेश गर्नु प्रभुको इच्छा थियो, र प्रतिज्ञाको देशमा प्रवेशको भौगोलिक चिन्ह यरीहो थियो, जहाँ 2025 को डिसेम्बर महिनाको यस दोस्रो हप्तामा पुरातत्त्वविद्हरूले प्राचीन यरीहो उत्खनन गरेर निकाले—तर आफ्नै खेदका लागि त्यहाँ आफूहरूले पत्ता लगाएका ढलेका पर्खालहरू सबै सधैं घेराबन्दीको समयमा जस्तै भित्रीतिर नभई बाहिरतिर ढलेका रहेछन्। प्राचीन घेराबन्दीमा पर्खालहरू हानेर भत्काइन्थे र भित्री भागतर्फ ढालिन्थे। तर यरीहोमा त्यस्तो भएन।

यसरी पूजाहारीहरूले तुरही फुकेपछि मानिसहरूले जयजयकार गरे; अनि यस्तो भयो कि जब मानिसहरूले तुरहीको आवाज सुने, तब मानिसहरूले ठूलो स्वरले जयजयकार गरे, र पर्खाल एकैचोटि भत्कियो; यसरी मानिसहरू प्रत्येक जना आफ्नै सामुन्नेतिर सिधै सहरभित्र उक्तेर गए, र तिनीहरूले त्यस सहरलाई आफ्नो वशमा पारे। यहोशू ६:२०।

पुरातत्त्वविद्हरूले भोजनसहितका घडाहरू पनि फेला पारे, जसले पर्खालहरू ढलेको बेला त्यो कुनै लामो तानिएको घेराबन्दी थिएन भन्ने कुरा संकेत गर्‍यो। यसले पुरातत्त्वविद्हरूका बीचमा रहेको अर्को प्रश्नको पनि उत्तर दियो—यरीहोको पतनसम्बन्धी बाइबलीय अभिलेखमा उनीहरू डाँडा वा चढान हुँदै “माथि” यरीहोभित्र प्रवेश गरे भनेर किन उल्लेख गरिएको छ—किनभने अब उनीहरूले थाहा पाएका छन् कि त्यो पर्खालहरू बाहिरतिर ढलेपछि बनेको थियो।

प्रतिज्ञात देशमा प्रवेशको घोषणा गर्ने पहिलो अवरोध यरीहो थियो, प्रभाव र धनसम्पत्तिले सम्पन्न एक नगर। यरीहो 1863 हो, र यरीहो बाइबलीय भविष्यवाणीको एक विषय हो—केवल आइतबारको व्यवस्थाको समयावधिको दृष्टान्तका रूपमा मात्र होइन, तर यसको पतन र पुनरुत्थानसँग सम्बन्धित रूपमा पनि। यरीहोमाथि त्यसकै निम्ति निर्दिष्ट एक विशेष भविष्यवाणीजन्य श्राप पनि उच्चारण गरिएको थियो। यहीशूले यरीहो पुनर्निर्माण गर्ने मानिसमाथि श्राप उच्चारण गरे, र त्यसो गर्दा उनले यो चिन्हित गरे कि यरीहो पुनर्निर्माण गर्ने मानिसले त्यस श्रापित नगरको पुनर्निर्माणमा आफ्नो कान्छो र जेठो पुत्र गुमाउनेछ। एक पुत्र जग हाल्ने बेला गुमाइने थियो र अर्को ढोका खडा गर्ने बेला। त्यो भविष्यवाणी पूरा भयो, र त्यसको पूर्तिको अभिलेख बाइबलमा अभिलेखित छ, जसले यरीहोलाई एक स्थापित बाइबलीय प्रतीक बनाउँछ।

यसको ऐतिहासिक विनाशभित्र, र यसको भविष्यसूचक श्रापमा, त्यस भविष्यवाणीको ऐतिहासिक परिपूर्तिले पछ्याएपछि, हामी 1863 मा यरीहोबारे बोल्ने तीन साक्षीहरू भेट्नुपर्छौं। ती तीनवटै साक्ष्यहरू 1863 मै लागू गरिनुपर्छ। ती तीन साक्षीहरू त्यसरी नै सँगसँगै उभिएका छन्, जसरी आ-आफ्ना चालीस-वर्षीय अवधिहरूको अन्त्यमा भविष्यसूचक रूपमा तीन मोशाहरू उभिएका छन्। ती चालीस-वर्षीय अवधिहरूमध्ये एउटा स्पष्ट रूपमा मिलरवादी इतिहाससँग समरेखित छ, जसले प्रत्येक चालीस-वर्षीय अवधिको अन्त्यमा मोशाका ती तीनै प्रतिनिधित्वहरू 1863 को इतिहाससँग—तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहाससँग—समरेखित छन् भन्ने स्थापित गर्दछ।

मोशाका ती चालीस वर्षका तीन साक्षीहरूमध्ये दुईवटाको अन्त्य कादेशमा हुन्छ; चालीस वर्षको तेस्रो निष्कर्ष यर्दन नदी थियो, र दोस्रोको निष्कर्ष लाल समुद्र थियो। पहिलो चालीस वर्षको निष्कर्ष मोशाले मिश्रबाट पलायन गर्नु थियो। यी तीनै घटनाहरू मिश्रको दासत्वसम्बन्धी अब्राहामको चार सय तीस वर्षको भविष्यवाणीको परिपूर्तिमा मिश्रबाट भएको पलायनलाई वर्णन गरिरहेका छन्।

मोशाका चालीस-चालीस वर्षका तीन अवधिहरू, जसका अन्त्यहरू (पराकाष्ठा) ले मिश्रबाटको छुटकाराको एउटा प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन्, अब्राहामलाई मिश्रको दासत्वमा बन्दी बनाइने र त्यहाँबाट छुटकारा पाइने विषयमा दिइएको भविष्यवाणीको परिपूर्ति थिए। अब्राहामको करारको प्रतिज्ञाअनुसार अगमवाणी गरिएका उद्धारकर्ताका रूपमा मोशा स्वयं पनि आफ्नो नामले जनाएझैं पानीबाट बचाइएर आफ्नो आरम्भ गरे। त्यसपछि मोशाले परमेश्वरका जनलाई लाल समुद्रका पानीहरू हुँदै डोर्‍याए, र त्यसपछिको छुटकाराको तटतर्फ, जसको प्रतीक यर्दन नदी हो, अगुवाइ गरे। मोशाको जीवनको अल्फा नील नदीको पानीबाटको बचाउ थियो, र ओमेगा यर्दन नदीको पानीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको मुक्ति थियो। मोशाको जीवनको अल्फा, उसको नाम र उसका आमाबुबाद्वारा परिभाषित अनुभवले चित्रित गरेको, यस्तो थियो कि उसका भक्तिपरायण आमाबुबाले त्यो बालकलाई मृत्यु-दण्ड सुनाइएको छ भनी जान्दथे, जसरी उसले मिश्रेलीलाई मारेपछि चालीस वर्षपछि पनि त्यही अवस्था भोग्ने थियो। भक्तिपरायण आमाबुबाका रूपमा, जसले आफ्ना छोराहरूलाई मृत्यु-दण्डबाट बचाइनु आवश्यक छ भन्ने जान्दथे, तिनीहरूले उसका लागि एउटा सन्दूक तयार पारे, जसले हिब्रू संसारबाट मिश्रेली संसारतर्फ यात्रा गर्‍यो, ठीक त्यसरी नै मोशाले चालीस वर्षको अन्त्यमा मिश्रेली संसार छोडेर हिब्रू संसारतर्फ प्रस्थान गरे।

मोशाले पानीबाट आफ्नो उद्धारमा नूहको कथालाई पुनः दोहोर्याए। अब्राहामको चार सय तीस वर्षको करारसम्बन्धी भविष्यवाणीका “उद्धारकर्ता”को रूपमा मोशाको पहिलो उल्लेख नै त्यो इतिहासको पुनरावृत्ति थियो, जहाँ परमेश्वरले मानवजातिसँग करार बाँध्नुभयो; यसरी चुनिएको प्रजासम्बन्धी अब्राहामको करार-भविष्यवाणीलाई समस्त मानवजातिप्रतिको करारको प्रतिज्ञासँग एकसाथ ल्याइयो। यसले शिशु मोशालाई फारोकी छोरीकहाँ सारिने घटनामा

एउटा बप्तिस्मा पहिचान गराउँछ, किनकि मृत्यु आमाबाबुको कार्यद्वारा स्वीकार गरिएको थियो, गाडिने कुरा पानीमाथिको सन्दूकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र पुनरुत्थान फारोकी छोरी हो।

मोशाको जीवन नोआको जहाजको बप्तिस्माको प्रतिरूपबाट आरम्भ हुन्छ। यसले यो पनि जनाउँछ कि आरम्भदेखि नै “८” संख्या मोशासँग सम्बन्धित छ, किनकि उहाँको करारगत सम्बन्धको जरा नोआको करारबाट आएको “८” संख्यामा आरम्भ भएको थियो, र उहाँको काम “आठौँ” दिनमा खतनाको विधि स्थापना गर्नु थियो। त्यसपछि उहाँको परीक्षा भयो र उहाँ त्यही विधिमा असफल हुनुभयो। मोशाको जीवन बप्तिस्माबाट आरम्भ हुन्छ, र चालीस वर्षपछि एउटा मृत्यु (एक जना मिश्रेलीको) हुन्छ, जसले त्यो बिन्दु चिह्नित गर्छ जहाँ मिश्रेली मोशा मर्छ र कठोर अर्थमा अब्राहामका पुत्र बन्छ। मोशाको पहिलो चालीस वर्षको आरम्भ र अन्त्य दुवै बप्तिस्माद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। पहिलोले हिब्रूबाट मिश्रेलीमा संक्रमणलाई चिह्नित गर्‍यो, र अन्तिमले मिश्रेलीबाट हिब्रूमा। त्यसको चालीस वर्षपछि, मोशाले परमेश्वरका जनलाई लाल समुद्रको बप्तिस्माबाट पार गराउनुभयो, यर्दनको बप्तिस्मातर्फ जाने क्रममा, जहाँ उहाँ कहिल्यै पुग्नुभएन।

यहोशूको अगुवाइमा परमेश्वरका मानिसहरू मोशाविना प्रतिज्ञा गरिएको देशमा प्रवेश गरे, किनकि यर्दन नदीको बप्तिस्मा आउनुभन्दा ठीक अघि नै तिनको मृत्यु भएको थियो। मोशाले भने, र पत्रुसले पनि दोहोर्‍याए, कि परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरले मोशाजस्तै एक जना भविष्यवक्ता उठाउनुहुनेछ। मोशाले पूर्वछायामा देखाएका त्यो भविष्यवक्ता ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो, र उहाँले आफ्नो काम ठीक त्यहीँबाट आरम्भ गर्नुभयो जहाँ मोशाले छोड्नुभएको थियो। उहाँले आफ्नो काम आफ्नो बप्तिस्मादेखि आरम्भ गर्नुभयो, र त्यो बप्तिस्मा ठीक त्यही स्थान थियो जहाँ यहोशूले प्राचीन इस्राएललाई यर्दन पार गराई प्रतिज्ञा गरिएको देशमा प्रवेश गर्दा बप्तिस्मा दिएका थिए। सुसमाचारहरूले हामीलाई जनाउँछन् कि यूहन्नाले बेथाबारामा बप्तिस्मा दिइरहेका थिए, जुन पार गर्ने स्थान हो, र जसको अर्थ डुङ्गा-तर्ने घाट हो।

रातो समुद्र मिश्रको विद्रोहको प्रतीक हो, जसले यस प्रसङ्गमा मोशाको भविष्यवाणीसम्बन्धी साक्षीलाई सत्य ठहराउँछ। नील नदीदेखि रातो समुद्रसम्म (कहिलेकाहीँ नदी पनि भनिने) र त्यहाँबाट यर्दनसम्म। ‘पानीबाट बचाइएर निकालिएको’ भन्ने अर्थ हुने मोशाले आफ्नो साक्षीको आरम्भ र अन्त उद्धारको पानीमै गर्छन्, र ती प्रत्येक पानीले उपासकहरूको दुई वर्ग प्रकट गर्छन्।

मोशाका पहिलो चालीस वर्षले पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र दोस्रो चालीस वर्ष दोस्रो स्वर्गदूत हो, तेस्रोचाहिँ तेस्रो हो। यी तीन स्वर्गदूतहरूसँग आ-आफ्नै विशिष्ट भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषताहरू छन्; उदाहरणस्वरूप, यी तीनै सन्देशहरू पहिलो सन्देशमै प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। हामीले दानिएलको पुस्तकका पहिलो तीन अध्यायहरूको सन्दर्भमा यस घटनालाई वर्षौँदेखि सार्वजनिक रूपमा प्रदर्शन गर्दै आएका छौँ।

दानियलले पहिलो अध्यायमा परमेश्वरको भय मान्यो र बाबेलको भोजन खान इन्कार गर्‍यो, र त्यसपछि आएको दोस्रो आहारसम्बन्धी र दृश्यात्मक परीक्षामा परमेश्वरले उसलाई महिमित तुल्याउनुभयो, जसले नेबूकदनेसर आफैँले कार्यान्वयन गरेको न्याय र तेस्रो परीक्षातर्फ डोर्‍यायो। दानियल अध्याय एक प्रकाश १४ को पहिलो स्वर्गदूत हो, जसले “परमेश्वरको भय मान,” “उहाँलाई महिमा दे” भनी घोषणा गर्छ, जसरी दानियलले दोस्रो आहारसम्बन्धी र दृश्यात्मक परीक्षामा गर्‍यो, किनकि नेबूकदनेसरको “न्यायको घडी” आएको छ।

मोशाको जीवनका पहिलो चालीस वर्ष उनका आमाबाबुले परमेश्वरको भय मानेका कारण आरम्भ भए। जब फिरऊनकी छोरीले पानीमा त्यो सन्दूक देखिन्, मोशाले दोस्रो परीक्षा पार गरिसकेका थिए, जुन दृष्टिसम्बन्धी परीक्षा हो। त्यसपछि फिरऊनकी छोरीले उनी मर्नु नपर्ने ठहर गरिन्। पहिलो चालीस वर्षको अन्त्यमा न्याय पनि आयो; जब उनले मिस्रीलाई मारे र मिस्रबाट भाग्नुपर्थ्यो।

दोस्रो चालीस वर्षको अवधिमा, प्रकाशको पुस्तक चौध अध्यायको दोस्रो स्वर्गदूतले बेबिलोनको पतनको घोषणा गरेको सन्देशलाई मिश्रको पतनद्वारा पूर्वछायित गरिएको थियो। त्यस पतनमा, चालीस वर्षको अन्त्यमा, परमेश्वरको सामर्थ्यको एक महान् प्रकटता भयो, जसरी १८४४ को मध्यरात्रिको पुकारको समयमा दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको

अन्त्यमा भएको थियो।

तेस्रो चालीस वर्षको अवधि लगभग सम्पूर्ण मण्डलीमाथि मृत्युको न्याय घोषणा गरिनुबाट आरम्भ हुन्छ, र त्यस मण्डलीका अगुवामाथि मृत्युको न्याय आइपुगेर समाप्त हुन्छ।

श्रीमती ह्याइटले हाम्रो कार्य तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशलाई एकीकृत गर्नु हो भनी पहिचान गर्नुहुन्छ।

“परमप्रभु संसारलाई त्यसको अधर्मको निम्ति दण्ड दिन लाग्नुभएको छ। उहाँ तिनलाई दिइएको ज्योति र सत्यलाई अस्वीकार गरेको कारण धार्मिक निकायहरूलाई पनि दण्ड दिन लाग्नुभएको छ। पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूलाई एकीकृत गर्ने महान् सन्देश संसारलाई दिइनुपर्छ। यही नै हाम्रो कार्यको मुख्य भार हुनुपर्छ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 950.

मोशाका पहिलो चालीस वर्षले प्रकाश १४ को पहिलो स्वर्गदूतलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र उनका दोस्रो चालीस वर्षको अवधि दोस्रो स्वर्गदूत हो, अनि तेस्रो चालीस-वर्षीय अवधि तेस्रो स्वर्गदूत हो। हाम्रो “महान् सन्देश” भनेको “पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतहरूको सन्देशहरू” लाई एकीकृत गर्नु हो, जसले मोशाका सबै तीन प्रतीकहरूलाई १८६३ मा स्थापित गर्दछ, र त्यसकारण आइतबारको व्यवस्थाको समयमा तीन मोशाहरूलाई पनि।

१८४४ देखि १८६३ सम्ममा कादेशतर्फ डोच्याउने दुवै चालीस-वर्षे अवधिका दुई साक्षीहरू समावेश छन्। प्रेरणाले यो पहिचान गराउँछ कि पहिलो र दोस्रो बिना तेस्रो अस्तित्वमा रहन सक्दैन; त्यसकारण मोशेको जीवनका पहिलो चालीस वर्षहरूले पनि १८४४ देखि १८६३ सम्मको प्रतिनिधित्व गर्नुपर्छ। १८६३ मा मोशेले मिश्रवासीलाई मार्दैछन्, साथै मोशेले आफ्नो अधिकारको लौरोले चट्टानलाई प्रहार गर्दैछन्, र स्वर्ण-बाछाको विद्रोहको इतिहासमा मोशेले परमेश्वरको महिमा देख्न माग गर्दा पनि त्यही सन्दर्भ उपस्थित छ। १८६३ र आइतबारको व्यवस्थामा तीन मोशेहरू छन्, र तिनीहरू सबै चालीस वर्षका छन्।

मोशाको तीनवटै अवधिमा प्रत्येकमा पानीद्वारा एउटा छुटकारा समावेश छ; डोकोभिन्नको मोशा लाल समुद्र हुँदै गएका मोशासँग मिल्दोजुल्दो छ, र त्यो यर्दन नदीमा दुई पटकको मोशासँग मिल्दोजुल्दो छ: नील, लाल समुद्र, र यर्दनमा दुई पटक। छुटकाराका जलहरू यी तीनवटै अवधिमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, किनकि ती सबै उत्तरवर्षाको अवधिमा छुटकाराको पानी खन्याउँदै भएको समयसँग मिल्दोजुल्दो छन्।

चालीस वर्षको तेस्रो अवधिको अन्त्यमा मोशाले आफ्नो लौरोले त्यस चट्टानलाई प्रहार गरे। दोस्रो चालीस वर्षको अन्त्यमा उनको लौरोले रातो समुद्रलाई दुई भाग पार्‍यो। पहिलो चालीस वर्षको अन्त्यमा उनले मिश्रको अधिकारको लौरोलाई अस्वीकार गरे र आफ्नै जनतासँग दुःख भोग्न रोजे।

पहिलो अवधिको अन्त्यमा एक जना मिश्रवासी मरे, र दोस्रो अवधिको अन्त्यमा मिश्रका सैनिक, जेठाजेठी सन्तानहरू, र नेतृत्व मरे। तेस्रो अवधिको अन्त्यमा इस्राएल राष्ट्र, हारून र मोशा सबै मरिसकेका थिए। यी तीन समानान्तर इतिहासहरू हुन्, जसले “line upon line” को रूपमा प्रत्येकले १८४४ देखि १८६३ सम्मलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्—तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहास, जसले फेरि ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको समयलाई, र छुटकाराका जलहरू खन्याइने पेन्टेकोस्टको ऋतुलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

कादेशका दुवै विद्रोहहरूमा मोशा उपस्थित छन्, र कादेशका ती विद्रोहहरू आ-आफ्ना अवधिहरूका दुवै शिखर-समापन हुन्। ती दुवैले १८६३ लाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्, जुन तेस्रो स्वर्गदूतको अवधिको पनि शिखर-समापन हो, १८४४ मा अल्फासँग सुरु भई १८६३ को शिखर-समापनसम्म पुग्ने। आधारशिलाको रूपमा सुरु भई शिखर-शिलामा अन्त्य हुने त्यस शिलाको अद्भुत ज्योतिको विचार गर्दा, शिखर-शिला सधैं भविष्यवाणीगत रूपमा अझ महान् हुन्छ भन्ने कुरा मान्य गरिन्छ। पिन्तेकुस्तको ऋतुको आरम्भमा पर्ने थोरै थोपाहरू, जसले पिन्तेकुस्तको दिन शिखर-समापनमा हुने पूर्ण उडेलोइतर्फ डोच्याउँछन्, यस सत्यलाई दृष्टान्तित गर्दछ।

१/११ मा छर्काइ सुरु भयो, र यो आइतबारको व्यवस्थामा हुने पूर्ण खन्याइमा समाप्त हुन्छ। यस सत्यले दोस्रो तथा ओमेगा कादेशमा मोशाको पापलाई पहिलो अल्फा कादेशको विद्रोहभन्दा अझ ठूलो पापको रूपमा चिन्हित गर्छ। अल्फा विद्रोहले एउटा सम्पूर्ण राष्ट्रको मृत्यु उत्पन्न गर्‍यो, र ओमेगा विद्रोहले एक जना मानिस (मोशा) को मृत्यु उत्पन्न गर्‍यो, तर त्यस एक जना मानिसको पाप सम्पूर्ण राष्ट्रको सामूहिक पापभन्दा ठूलो थियो। पाप गर्ने मानिस मर्छ, र त्यस तहमा मोशाको पाप र अन्य कुनै इस्राएलीको पापबीच कुनै भेद छैन; तर भविष्यसूचक अर्थमा मोशाले ख्रीष्टलाई दोस्रो पटक प्रहार गर्नु अझ ठूलो थियो, किनकि त्यो चालीस-वर्षीय अवधिको शिखरबिन्दु थियो।

दोस्रो ओमेगा कादेशमा मोशाको विद्रोह, यहोशू र कालेबको सन्देशलाई अस्वीकार गर्ने इस्राएलका सन्तानहरूको विद्रोहभन्दा अझ ठूलो पाप थियो। मोशा भविष्यवाणीगत रूपमा १८६३ मा उभिन्छन्, जहाँ उनी आफ्नै विद्रोहका कारण उजाडस्थानमा मर्छन्। मोशा १८६३ मै पनि उभिन्छन्, जहाँ पूर्व करारका मानिसहरू आफ्नै विद्रोहका कारण उजाडस्थानमा मर्छन्, तर मोशा त्यस विद्रोहमा सहभागी भएका थिएनन्। १८६३ आइतबारको व्यवस्थासँग मेल खान्छ, जसरी हारूनको सुनौलो बाछोसम्बन्धी विद्रोह पनि मेल खान्छ। त्यो इतिहास, जो कादेश, १८६३, र आइतबारको व्यवस्थासँग मेल खान्छ, त्यही इतिहासमा मोशा परमेश्वरको महिमा देख्न प्रार्थना गरिरहेका छन्।

कादेशले १८६३ लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र मोशा दुवै कादेशहरूमा उपस्थित छन्; यसरी, दुई बाइबलीय साक्षीहरूको आधारमा—जो दुवै शिखर-पत्थर हुन्—हामी स्थापित गर्छौं कि कादेशमा अन्त्य नहुने तेस्रो चालीस-वर्षीय अवधि पनि १८६३ लाई नै प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यहाँ 'अशुद्ध ठहरिएका मोशा'ले चट्टानलाई अस्वीकार गर्दा ख्रीष्टलाई फेरि क्रूसमा चढाइरहेका छन्। १८६३ मा, तथा सीनैमा व्यवस्था दिइएको प्रसंगमा, 'पवित्र ठहरिएका मोशा' परमेश्वरको चरित्र खोजिरहेका छन्। १८६३ मा मोशाले एक बुद्धिमती र एक मूर्ख कन्यालाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्।

“फरीसी र महसुल उठाउनेले परमेश्वरको आराधना गर्न आउनेहरू विभाजित हुने दुई महान् वर्गहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। तिनका पहिलो दुई प्रतिनिधि संसारमा जन्मिएका पहिलो दुई सन्तानहरूमा पाइन्छन्।”
Christ’s Object Lessons, 152.

कादेशमा र १८६३ मा, मोशाले “ती दुई महान् वर्गहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन् जसमा” “परमेश्वरको उपासना गर्नेहरू विभाजित छन्।” पत्रुसझैँ, मोशा पनि एक लाख चवालीस हजारका उदाहरण हुन्।

“फरिसी र महसुल उठाउनेद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका प्रत्येक वर्गका लागि प्रेरित पत्रुसको इतिहासमा एउटा पाठ छ। आफ्नो चेलापनको प्रारम्भिक अवस्थामै पत्रुसले आफूलाई बलियो ठाने। फरिसीझैँ, आफ्नै आकलनमा ऊ ‘अन्य मानिसहरूजस्तो’ थिएन। जब ख्रीष्टले आफ्ना विश्वासघातको पूर्वसन्ध्यामा आफ्ना चेलाहरूलाई यसो भनी पूर्वचेतावनी दिनुभयो, ‘यस रात तिमीहरू सबै मेरो कारण ठेस खान्छौ,’ तब पत्रुसले आत्मविश्वासपूर्वक घोषणा गर्‍यो, ‘सबै जना ठेस खाए तापनि, मचाहिँ कहिल्यै ठेस खान्छैनँ।’ मर्कुस १४:२७, २९। पत्रुसले आफ्नो खतरालाई चिनेको थिएन। आत्मविश्वासले उसलाई भ्रममा पार्‍यो। उसले आफूलाई परीक्षाको सामना गर्न सक्षम ठानेको थियो; तर केही छोटो घण्टामै परीक्षा आयो, र उसले सरापदै र शपथ खाँदै आफ्ना प्रभुलाई इन्कार गर्‍यो।”
Christ’s Object Lessons, 152.

आइतबारको व्यवस्थामा, अर्थात् १८६३ मा, पत्रुसले दुई वर्गहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ। ती हुन्—पशुको छाप ग्रहण गर्नेहरू वा परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्नेहरू। जब येशूले सिमोनको नाम परिवर्तन गरी पत्रुस राख्नुभयो, त्यसले एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतीकित गर्‍यो। त्यो बुझाइ अङ्ग्रेजी वर्णमालामा अक्षरहरूको स्थानसँग सम्बन्धित संख्याको प्रयोगद्वारा पत्रुसको नामलाई गुणन गर्दा पनि प्रतीकित हुन्छ। यदि हामीले यही विधि १८६३ मा लागू गर्‍यौं भने, हामी १४४ प्राप्त गर्छौं।

१८६३ सँग मेल खाने मोशाका तीन प्रतीकमध्ये दुईवटाले तेस्रो अवधिसमेत अवश्य नै मेल खानुपर्छ भन्ने कुरा स्थापित गर्छन्। कादेशका दुई रेखाहरूले बुद्धिमान् र मूर्ख कन्याहरूको कथा पहिचान गराउँछन्, र तेस्रो अवधिले ईश्वरीय कार्य पूरा गर्न मानव प्रयास प्रयोग गर्ने एक प्रयत्नलाई पहिचान गराउँछ। मिश्रवासीको सन्दर्भमा मोशाले गरेझैँ मानव शक्तिमाथि भरोसा गर्नु भनेको नियुक्त गरिएको अधिकारमाथि मानव अधिकारमा भरोसा गर्नुको प्रतिनिधित्व हो।

बहिनी ह्वाइटले आफ्नो पतिका बारेमा यसो भन्छिन्, “परमेश्वरका जनतासँगको [उनको] सम्बन्ध केही पक्षहरूमा इस्राएलसँग मोशाको सम्बन्धजस्तै थियो।” १८६३ मा, मोशाद्वारा जेम्स ह्वाइटलाई प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। १८६३ मा, जेम्स ह्वाइटले एक जना मिश्रेलीलाई मारिरहेका छन्, खीष्टलाई दोस्रो पटक प्रहार गरिरहेका छन्, र यहोशू र कालेबद्वारा प्रस्तुत गरिएको “विश्राम” को सन्देशलाई अस्वीकार गर्ने विद्रोहीहरूका लागि प्रार्थना गरिरहेका छन्। मोशा, चट्टानलाई दोस्रो पटक प्रहार गर्दा, एक मूर्ख कुँवारी पनि हुन्, र इस्राएलका विद्रोहीहरूका निम्ति मध्यस्थता गर्दा, एक बुद्धिमान् कुँवारी पनि हुन्।

हामी यो लेख गन्ती चौधको उक्त अंशद्वारा समाप्त गर्नेछौं, जहाँ १८६३ मा मोशा सुनको बाछाको विद्रोहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको समानान्तर इतिहासमा परमेश्वरको महिमाको दर्शन पाउँछन्।

यस खण्डमा प्रभुले सोध्नुहुन्छ कि इस्राएलका विद्रोहीहरूसित उनले “कति समयसम्म” व्यवहार गर्नुपर्ला, जुन उही प्रश्न हो जो यशैयाले छठौँ अध्यायमा प्रभुलाई सोधे। ध्यान दिनुहोस्, गन्तीको पुस्तकले यस इतिहासलाई त्यही अवधिमा राख्दछ जब पृथ्वी परमेश्वरको महिमाले उज्यालो पारिन्छ, जसलाई यशैया ६ को पद ३ मा स्वर्गदूतहरूले पनि चिन्हित गरेका छन्। ९/११ सन् १८४४ देखि १८६३ सम्मको इतिहासको आधारशिला थियो र आइतबारको व्यवस्था शिरोशिला हो। गन्तीको सन्दर्भ वास्तवमा दाखबारीको गीत अथवा दृष्टान्तको एउटा दृष्टान्त मात्र हो, किनकि प्राचीन इस्राएललाई पार गरिँदै थियो जब प्रभु यहोशूसित करारमा प्रवेश गर्दै हुनुहुन्थ्यो।

तब सारा समुदायले आफ्नो स्वर उठायो र करायो; अनि त्यस राति मानिसहरू रोए। अनि इस्राएलका सबै सन्तानहरू मोशा र हारूनको विरुद्धमा गनगनाए; र सारा समुदायले तिनीहरूलाई भने, हाय, हामी मिश्रदेशमै मरेका भए! अथवा, हाय, हामी यस उजाडस्थानमै मरेका भए! अनि किन परमप्रभुले हामीलाई यस देशमा ल्याउनुभयो, ताकि हामी तरवारले मारिऔं, र हाम्रा पत्नीहरू र हाम्रा बालबालिकाहरू लुटको भाग बनून्? के हाम्रो निम्ति मिश्रदेशमा फर्कनु अझ उत्तम हुनेथिएन र? अनि तिनीहरूले एकअर्कालाई भने, आओ, हामी एउटा अगुवा नियुक्त गरौं, र मिश्रदेशमा फर्किऔं।

त्यसपछि मोशा र हारून इस्राएलका सन्तानहरूको मण्डलीको समस्त सभाको सामु आफ्नो मुख भुइँतिर पारेर ढले। अनि नूनका छोरा यहोशू र येपुन्नेका छोरा कालेब, जो त्यस देशको जासुसी गर्न जानेहरू मध्येका थिए, आफ्नो वस्त्र च्याते; अनि उनीहरूले इस्राएलका सन्तानहरूको सारा सभालाई यसो भन्दै भने,

हामीले जासुसी गर्न पार गरेको त्यो देश अत्यन्तै उत्तम देश हो। यदि परमप्रभु हामीमाथि प्रसन्न हुनुहुन्छ भने, उहाँले हामीलाई यस देशमा ल्याउनुहुनेछ, र हामीलाई यो दिनुहुनेछ—दूध र मह बग्ने देश। केवल परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोह नगर; न त त्यस देशका मानिसहरूदेखि डराऊ; किनकि तिनीहरू हाम्रा निम्ति रोटीसरह हुन्। तिनीहरूको संरक्षण तिनीहरूबाट हटिसकेको छ, र परमप्रभु हाम्रो साथमा हुनुहुन्छ; तिनीहरूदेखि नडराऊ।

तर सारा सभाले तिनीहरूलाई ढुङ्गाले हिकार माने आज्ञा दियो। अनि इस्राएलका सबै सन्तानका सामु भेट हुने पालमा परमप्रभुको महिमा प्रकट भयो। अनि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यो प्रजाले मलाई कहिलेसम्म अपमान गरिरहनेछ? र मैले तिनीहरूका बीचमा देखाएका सबै चिन्हहरू हुँदाहुँदै पनि, तिनीहरूले ममाथि कहिलेसम्म विश्वास नगर्नेछन्?”

म तिनीहरूलाई महामारीले प्रहार गर्नेछु, र तिनीहरूलाई उत्तराधिकारबाट वञ्चित गर्नेछु, अनि तँबाट तिनीहरूभन्दा ठूलो र सामर्थी जाति खडा गर्नेछु।

तब मोशाले परमप्रभुलाई भने, “तब मिस्रीहरूले यो कुरा सुन्नेछन्; किनकि तपाईंले यही प्रजालाई आफ्नो सामर्थ्यद्वारा तिनीहरूका बीचबाट निकालेर ल्याउनुभएको हो। अनि तिनीहरूले यस देशका बासिन्दाहरूलाई यो कुरा भन्नेछन्; किनकि तिनीहरूले सुनेका छन् कि तपाईं, हे परमप्रभु, यस प्रजाका बीचमा हुनुहुन्छ, कि तपाईं, हे परमप्रभु, सामसामु देखिनुहुन्छ, कि तपाईंको बादल तिनीहरूमाथि अडिरहन्छ, र कि तपाईं दिनमा बादलको खम्बाद्वारा र राति आगोको खम्बाद्वारा तिनीहरूका अगाडि अगुवाइ गर्दै जानुहुन्छ। अब यदि तपाईंले यस सारा प्रजालाई एउटै मानिसझैँ मार्नुहुन्छ भने, तब तपाईंको कीर्ति सुनेका जातिहरूले यसो भनेर भन्नेछन्, ‘परमप्रभु

तिनीहरूलाई आफूले शपथ गर्नुभएको देशमा प्रवेश गराउन सक्षम हुनुहुन्नथ्यो; त्यसैले उहाँले तिनीहरूलाई उजाडस्थानमा नै मारे।”

अनि अब, म तिमीलाई बिन्ती गर्दछु, मेरो प्रभुको शक्ति महान् होस्, जसरी तिमीले भन्नुभएको छ, यसो भन्दै, परमप्रभु दीर्घसहिष्णु हुनुहुन्छ, र महान् कृपाले परिपूर्ण हुनुहुन्छ, अधर्म र अपराध क्षमा गर्नुहुन्छ, तर दोषीलाई कुनै पनि रीति निर्दोष ठहराउनुहुन्न, पिताहरूका अधर्म सन्तानहरूमा तेस्रो र चौथो पुस्तासम्म दण्डस्वरूप ल्याउनुहुन्छ। म तिमीलाई बिन्ती गर्दछु, आफ्नो महान् कृपाअनुसार यस जातिको अधर्म क्षमा गर्नुहोस्, जसरी तपाईंले मिश्रदेशदेखि अहिलेसम्म यस जातिलाई क्षमा गर्दै आउनुभएको छ।

अनि परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले तिम्रो वचनअनुसार क्षमा गरेको छु; तर म जिउँदो छु भन्ने जत्तिकै सत्य, सारा पृथ्वी परमप्रभुको महिमाले भरिनेछ।”

किनकि ती सबै मानिसहरूले, जसले मेरो महिमा र मैले मिश्रदेशमा तथा उजाडस्थानमा गरेका मेरा चमत्कारहरू देखे, र अब यी दस पटक मलाई परखे, र मेरो वचन मानेनन्, निश्चय नै तिनीहरूले त्यो देश देखेछैनन्, जुन मैले तिनीहरूका पिताहरूलाई शपथ खाएर दिने प्रतिज्ञा गरेको थिएँ; न त मलाई क्रोधित तुल्याउनेहरू मध्ये कसैले त्यसलाई देखेछ। तर मेरो दास कालेब, किनकि त्यसमा भिन्न आत्मा थियो र त्यसले पूर्णरूपले मेरो अनुकरण गरेको छ, त्यसलाई म त्यस देशमा ल्याउनेछु जहाँ त्यो गएको थियो; र त्यसका सन्तानहरूले त्यसको अधिकार गर्नेछन्। (अब अमालेकीहरू र कनानीहरू बँसीमा बस्थे।) भोलि तिमीहरू फर्केर लाल समुद्रतर्फको बाटो हुँदै उजाडस्थानमा जाओ।

अनि परमप्रभुले मोशा र हारूनसँग यसो भन्नुभयो, “मेरो विरुद्ध गनगन गर्ने यो दुष्ट समुदायलाई म कहिलेसम्म सहिरहूँ? इस्राएलका सन्तानहरूले मेरो विरुद्ध गरेको गनगनाहट मैले सुनेको छु। तिनीहरूलाई भन, ‘जसरी म जीवित छु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, तिमीहरूले मेरा कानमा जे भनेका छौ, म तिमीहरूमाथि त्यही गर्नेछु: तिमीहरूका लाशहरू यस मरुभूमिमा ढल्नेछन्; र तिमीहरूमध्ये गनिएका सबै, अर्थात् तिमीहरूको पूरै गणनाअनुसार बीस वर्षका र त्योभन्दा माथिका, जसले मेरो विरुद्ध गनगन गरेका छन्, निश्चय नै तिमीहरू त्यस देशमा प्रवेश गर्नेछैनौ, जसको विषयमा मैले तिमीहरूलाई त्यहाँ बसाल्ने भनी शपथ खाएको थिएँ—यपुत्रेको छोरो कालेब र नूनको छोरो यहोशू बाहेक। तर तिमीहरूले भनेका तिमीहरूका साना बालबालिका, जो लुटको भाग हुनेछन्, तिनीहरूलाई म भित्र्याउनेछु, र तिनीहरूले त्यस देशलाई चिन्नेछन्, जसलाई तिमीहरूले तुच्छ ठानेका छौ। तर तिमीहरूको हकमा, तिमीहरूका लाशहरू यस मरुभूमिमा ढल्नेछन्। अनि तिमीहरूका सन्तानहरू चालीस वर्षसम्म मरुभूमिमा भँतारिनेछन्, र तिमीहरूका व्यभिचारको दण्ड भोग्नेछन्, जबसम्म तिमीहरूका लाशहरू मरुभूमिमा नाश हुँदैनन्। तिमीहरूले देश जासुसी गरेको दिनहरूको सङ्ख्याअनुसार, अर्थात् चालीस दिन, प्रत्येक दिनको बदलामा एक वर्ष गनेर, तिमीहरूले आफ्ना अधर्मको दण्ड चालीस वर्षसम्म भोग्नेछौ, र तिमीहरूले मेरो प्रतिज्ञा-भङ्गलाई जान्नेछौ।”

परमप्रभु म, मैले भनेको छु, निश्चय नै म यही कुरा मेरो विरुद्धमा एकत्र भएका यस सम्पूर्ण दुष्ट मण्डलीमाथि गर्नेछु: यस उजाडस्थानमा तिनीहरू नाश हुनेछन्, र यहीं तिनीहरू मर्नेछन्। अनि ती मानिसहरू, जसलाई मोशाले देशको खोजतलास गर्न पठाएका थिए, जो फर्केर आए र देशको निन्दात्मक खराब समाचार फैलाएर सम्पूर्ण मण्डलीलाई उनको विरुद्धमा गनगन गर्न लगाए, अर्थात् देशको विषयमा त्यो खराब समाचार ल्याउने ती मानिसहरू परमप्रभुको सामु महामारीद्वारा मरे।

तर नूनका छोरा यहोशू र यपुत्रेको छोरा कालेब, जो देशको जासुसी गर्न गएका मानिसहरूमध्येका थिए, जीवितै रहे। गन्ती 14:1-38।

हामी यी विचारहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।